

Pensioner, de samme Titler, som gives til Statens Embedsmænd etc.; hele dette Apparat er det, som den ærede Justitsminister kommer til at beskylte, fordi han ikke er tilbøielig til strax at gribe igjennem og skaffe en nyttig Foranstaltning tilveie. Derfom den ærede Minister sagde: Forslaget, som det foreligger fra Udvalgets Fleertal, kan jeg ikke endnu følge; jeg har endnu ikke faaet Tid til nøie at overveie Forholdet; men jeg kan indsee, at der maa gaaes frem paa en anden Maade, og jeg skal derfor gjøre mig Umage for saasnart som muligt at komme med et Lovforslag, der bringer det i Brandforsikringen til at være privat, der efter sin Natur er privat, og som skaffer en Righed tilveie imellem de forskjellige Interesser, der derved at opnaae det, som dog er det Væsentlige, nemlig at betjene enhver af de Paagjældende paa en for Staten og ham nyttig Maade; derfom den ærede Minister sagde dette, saa kunde jeg forstaae ham, saa kunde jeg see, at der idetmindste var en Tilbøielighed hos ham til at see Sagen, som den virkelig var, og ikke til at patronisere denne hele Række af Smaa-interesser, som derigjennem gjøre sig gjældende; men saaledes taler den ærede Minister ikke, nei, han varer sig vel, noget saa Positivt hører man ikke fra ham. Den ærede Minister finder det ganske rigtigt, at det Lovforslag, som er fremkommet fra Regjeringen, ikke kan indgyde den lovgivende Magt den behørige Tillid, men han synes dog, at naar man seer, at Repræsentantskabet kun gjør Forslag og at disse først komme til Gjældighed ved den kongelige Consents, saa kunde dette dog maaskee, naaget det var formelt urigtigt, reelt lade sig gjøre; dette er omtrent Bevægelsen, hvorigjennem den ærede Minister htrer sig for os; det er Bevægelsen i hans Tale, hverken Mere eller Mindre er der kommet ud af den. Den ærede Minister synes nok, skøndt han meget godt indrømmer, at vi ikke kunne have nogen Smag derfor, at Repræsentantskabet kunde udgjøre en ny lovgivende Brandforsamling, som indstillede smaa Brandlove til Hans Majestæts Approbation, der saa kom til at gjælde lige med Statens Love, thi Andet blev det dog ikke; men det har været mig kjær at høre, at der ikke har været to Meninger i saa Henseende;

jeg har ikke hørt to Meninger om, at man jo bør forkaste det Forslag, som er kommet til os fra Regjeringen, hvorimod der er deelte Meninger om, hvorvidt det Forslag, som er forelagt af Udvalgets Fleertal, kan være fyldestgjørende; men dog har jeg ikke hørt Noget, selv af den ærede Minister, indvende imod Forslagets indre Bessaffenhed; det er den ærede Minister gaaet aldeles udenom; han har ikke sagt et Ord imod en eneste af dette Forslags Bestemmelser, ligesaa lidt som han igjennem Endringsforslag har prøvet paa at gjøre det bedre, og endnu mindre har han sagt os noget, om det er ham om at gjøre, at dette Institut bibeholdes i denne besynderlige Halvheds-Tilstand af offentlig og privat, eller om det er hans Hensigt at arbejde sig igjennem til at kunne give det den naturlige Stilling, nemlig lade det blive et privat Institut. Intet af alt dette have vi hørt af den ærede Minister. Vi have hørt Meget af ham, men Intet, det tør jeg sige, hvoraf vi skulde kunne udlede, hvad der boer i ham, hvad vi kunne vente af ham og hvilke hans Hensigter ere; og det er dog Noget af det, som Regjeringen og Repræsentationen ligeoverfor hinanden burde vide bedst; den ærede Minister bør vide, hvad han kan vente sig af os, men vi burde virkelig, i alt Væsentligt idetmindste, ogsaa vide, hvad vi kunne vente os af ham som vor Justitsminister. En elskværdig Maade at optræde paa skal jeg erkjende hos den ærede Minister, men Noget af positivt Indhold, Noget, som i mindste Maade er betegnende for, hvorledes han tænker sig vort Statsliv og vor Fremtid udviklet, har jeg ikke i nogen Retning hørt af ham.

Justitsministeren: Det er meget bebrøvelige Erfaringer, den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) har gjort, snart i den ene og snart i den anden Retning, men hvor bebrøvelige disse Erfaringer end ere, blive de dog altid oplivede igjen ved Noget, der kan sætte Mod i Justitsministeren. Jeg har havt den Lykke i et af de foregaaende Møder at kunne glæde mig ved Udsigten til at kaldes Branddirecteur, og idag har den ærede Rigsdagsmand — jeg veed ikke, om han har gjort det for at blive ved det